

Ključ do uspeha v življenju

Larisa Čanji

Nihče ne more hkrati živeti v dveh svetovih! Ali smo državljani nebes ali državljani te zemlje. Ali pripadamo Božjemu kraljestvu ali kraljestvu sveta, katerega kralj je satan. Če živimo v Božjem kraljestvu, za nas veljajo pravila Božjega kraljestva. Ne pozabimo štirih nadvse pomembnih stvari, ki se jih moramo kot državljani Nebeškega kraljestva venomer oklepiti in varovati pod vsako ceno:

1. BOŽJA BESEDA JE ZAME KONČNA AVTORITETA.

Janez 1: 1 V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. 2 Ta je bila v začetku pri Bogu. 3 Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. 4 V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. 5 In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela.

Izaija 55: 11 takó bo z mojo besedo, ki prihaja iz mojih ust: ne vrne se k meni brez uspeha, temveč bo storila, kar sem hotel, in uspela v tem, za kar sem jo poslal.

Psalm 119: 89 GOSPOD, na veke ostaja tvoja beseda, trdno stoji v nebesih.

5. Mojzesova 4: 2 Ničesar ne dodajajte besedi, ki vam jo zapovedujem, in ničesar ji ne odvezajte, da boste izpolnili zapovedi GOSPODA, svojega Boga, ki vam jih zapovedujem!

Razodetje 22: 18 Vsakomur, ki posluša preroške besede, ki so v tej knjigi, izjavljam: če bi jim kdo kaj dodal, ga bo Bog udaril z nadlogami, ki so opisane v tej knjigi. 19 Če pa bi kaj odvezel od besed, ki so v tej preroški knjigi, bo Bog odvezel njegov delež pri drevesu življenja in pri svetem mestu, ki sta opisani v tej knjigi.

Matej 24: 35 Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa nikakor ne bodo prešle.

2. Peter 1: 20 Predvsem pa védite tole: nobena prerokba v Pismu ni stvar zasebne razlage. 21 Nikoli namreč nobena prerokba ni prišla po človeški volji, ampak so ljudje, nošeni od Svetega Duha, govorili v imenu Boga.

2. Timoteju 3: 16 Vse Pismo je navdihnjeno od Boga in koristno za poučevanje, svarjenje, za popljševanje in vzgojo v pravičnosti, 17 da bi bil Božji človek popoln in pripravljen za vsako dobro delo.

Hebrejcem 4: 12 Božja beseda je namreč živa in dejavna, ostrejša kakor vsak dvorezen meč in zareže do ločitve duše in duha, sklepov in mozga ter presoja vzgibe in misli srca.

2. Z VSO ZAVZETOSTJO MOLIM TO, KAR ME JE GOSPOD JEZUS NAUČIL MOLITI:

Matej 6: 10b »Zgodi se tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji.«

Gospod ima načrt za vsakega prebivalca Nebeškega kraljestva. To je načrt, ki presega vse, kar lahko mislimo in prosimo. Ne pozabimo na Janez 10: 10 Tat prihaja samo zato, da krade, kolje in uničuje. Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli vobilju.

3. UBOGAM ZAKON BOŽJEGA KRALJESTVA. NAŠ ZAKON JE ZAKON JEZUSA KRISTUSA IN TO JE ZAKON LJUBEZNI!!! LJUBEZEN NIKOLI NE MINE (NIKOLI NE PRENEHA, SE NE PONESREČI, VEDNO USPE, NIKOLI NE PUSTI NA CEDILU, ČISTO GOTOVO PRINESE USPEH).

Matej 24: 12 Ker se bo nepostavnost povečala, se bo ljubezen pri mnogih ohladila.

Janez 13: 1 Pred praznikom pashe je Jezus, ker je vedel, da je prišla njegova ura, ko pojde s tega sveta k Očetu, in ker je vzljubil svoje, ki so bili na svetu, tem izkazal ljubezen do konca.

Rimljanom 5: 5 Upanje pa ne osramoti, ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan.

Rimljanom 5: 8 Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki.

Rimljanom 12: 9 Ljubezen naj bo brez hinavščine. Odklanjajte zlo, oklepajte pa se dobrega.

Rimljanom 13: 8 Ne bodite nikomur dolžniki, razen če gre za medsebojno ljubezen; kdor namreč ljubi drugega, je izpolnil postavo. **9** Kajti zapovedi Ne prešuštvuj! Ne ubijaj! Ne kradi! Ne poželi! pa tudi vse druge zapovedi so obsežene v besedi: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. **10** Ljubezen bližnjemu ne prizadeva hudega; ljubezen je torej izpolnitev postave.

1. Korinčanom 8: 1 Glede malikom žrtvovanega mesa – vemo, da imamo vsi spoznanje. Spoznanje napihuje, ljubezen pa izgrajuje.

Galačanom 5: 6 saj v Kristusu Jezusu nič ne velja ne obreza ne neobreza, marveč vera, ki deluje po ljubezni.

4. VERA JE TA SILA, KI SPROSTI ABRAHAMOV BLAGOSLOV V NAŠA ŽIVLJENJA.

Galačanom 3: 7 Spoznajte vendar, da so Abrahamovi sinovi tisti, ki verujejo. **8** Pismo je predvidelo, da Bog opravičuje narode po veri, zato je napovedalo Abrahamu veselo novico: V tebi bodo blagoslovljeni vsi narodi. **9** Potemtakem so z verujočim Abrahamom vred blagoslovljeni tudi tisti, ki verujejo.

FOKUS NAŠIH ŽIVLJENJ

1 Prizadevajte si za ljubezen. (1. Korinčanom 14)

(Z vso vnemo zasledujte, si prizadevajte, se ženite in preiskujte, da bi pridobili, dosegli ljubezen.)

TO NAJ BO VAŠ FOKUS, VAŠE VELIKO ISKANJE, VAŠA PREISKAVA, POIZVEDBA!

Za zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje. In največja od teh je ljubezen.

1. Korinčanom 13:13: **Kdor ne ljubi, Boga ni spoznal, kajti Bog je ljubezen.**

1. Janez 4:8: Ker je Bog ljubezen, moramo spoznati kakšna je ta ljubezen-kakšna je ljubezen po Božje. Božja ljubezen je *agape* ljubezen. Gre za najvišjo, najčistejšo obliko ljubezni, ki presega vse druge tipe naklonjenosti, ljubezni, razpoloženj in čustvovanj. Bog je agape.

Zakaj je ljubezen večja od vere in upanja?

Prvič, vera ne more delovati brez ljubezni. (Galačanom 5:6 **marveč vera, ki deluje po ljubezni.**)

Drugič, vera ne more delovati brez upanja. (Hebrejcem 11: **1 Je pa vera obstoj (temelj ali gotovost glede) resničnosti, v katere upamo, zagotovilo (dokaz ali razvidnost) stvari, ki jih ne vidimo).**

Vera daje upanju temelj, zagotovilo, dokaz. Z drugimi besedami lahko rečemo, da moramo v nekaj upati, *preden* lahko vera da temu dokaz, zagotovilo, temelj.

Vera ne more delovati brez upanja in hkrati vera deluje po ljubezni. Zato je ljubezen največja od teh.

1. Korinčanom 13: **1 Ko bi govoril človeške in angelske jezike, ljubezni pa bi ne imel, sem postal brneč bron ali zvoneče cimbele. 2 In ko bi imel dar preroštva in ko bi poznal vse skrivnosti in imel vse spoznanje in ko bi imel vso vero, da bi gore prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nisem nič. 3 In ko bi razdal vse svoje imetje, da bi nahranil lačne, in ko bi izročil svoje telo, da bi zgorel, ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne koristi.**

Kako bo svet prepoznal kristjane?? Po ljubezni!!

Janez 13:35 **Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.«**

DEFINICIJA LJUBEZNI

1. Korinčanom 13: **4 Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, 5 ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega. 6 Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. 7 Vse prenaša (pokrije) , vse veruje, vse upa, vse prestane. 8 Ljubezen nikoli ne mine.**

Hoja v skladu s temi vrsticami bi rešila veliko, veliko težav, s katerimi se soočamo.

1. Kor. 13: 4 **Ljubezen dolgo vztraja, prenaša, je potrpežljiva in prijazna.**

Mnogi dolgo vztrajajo, vendar pri tem niso potrpežljivi, niti niso prijazni! Prenašajo, vendar vsem pokažejo in povedo, da prenašajo ... Na primer, mož trpi in prenaša ženine slabosti, vendar ob tem ni prijazen do nje. Tudi ko žena vztraja in prenaša moževe muhe, mu jasno pokaže, kako zelooooo ob tem trpi!

Božja ljubezen dolgo vztraja in prenaša, vendar je pri tem prijazna in potrpežljiva. **Nikoli ne oveni, obledi, pojema, ne zastari in ne pride do konca.**

Ljubezen vse zdrži, je hrabra v vsaki okoliščini. Ljudje rečejo: »Ne morem ga (je) več ljubiti!« ali »Dovolj imam vsega!«

BOŽJA LJUBEZEN LAHKO! KER PA JE BOŽJA LJUBEZEN V NAS (Rimljanom 5: 5 Upanje pa ne osramoti, **ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu**, ki nam je bil dan), LAHKO TUDI MI VSE PRENESEMO, VSE POKRIJEMO, VSE PRENESEMO, VSE PRESTANEMO! (**7 Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane.**) Pomislimo, kaj vse Gospod prenaša pri nas...Kolikokrat se zgodi, da naš zunanji človek želi odnehati, »vreči puško v koruzo«, **VENDAR** ljubezen Božja, ki je po Svetemu Duhu izlita v naša srca, ne pusti, da odnehamo. Ta ljubezen vse prenese! Ljudi ljubimo z Božjo ljubeznijo.

13:5 Ljubezen ne vztraja na svojih pravicah, na svojem pogledu, ker ne išče svojega. Božja ljubezen ni sebična. Svojih interesov nikoli ne postavi na prvo mesto. Mnogokrat kristjani živimo življenje iz naravnih, mesenih vzgibov (meseno življenje po petih čutilih) in ne iz Duha, vodeni po Duhu. Ta pot pa pelje v sebičnost, ki pravi:«Imam svoje pravice! Poskrbel-a bom, da dosežem svoje!« Če živimo življenje na podlagi teh smernic, nikakor ne hodimo v Božji ljubezni.

NA HITRO: Človek je DUH, ima DUŠO in živi v TELESU. Človeški DUH je ta, ki postane na novo rojen, ko človek sprejme Jezusa Kristusa za svojega Odrešenika. DUH je večen. DUŠA pomeni: razum, emocije(čustva), voljo. TELO je meseno in je opremljeno s petimi čutili. Kadar živimo le v skladu s petimi čutili, živimo »mesena« življenja. (**Rim. 8: 5 Kajti tisti, ki so po mesu, mislijo na to, kar je meseno; tisti pa, ki so po Duhu, mislijo na to, kar je duhovno. Toda meseno mišljenje je smrt, duhovno mišljenje pa življenje in mir. 7 Kajti meseno mišljenje je sovraštvo do Boga, ker se ne podreja Božji postavi in se podrežati tudi ne more. 8 Tisti, ki živijo po mesu, ne morejo biti všeč Bogu.**)

Naša DUŠA (volja, razum, emocije) je tista, ki se mora odločiti, komu se bo človek podredil- bodisi mesu bodisi duhu! Naj naše emocije, kadar niso pravilno naravnane, ne odločajo napačno! Dajmo se voditi Duhu. To pomeni življenje! Obratno pa smo v smrti, ali se tega zavedamo ali ne!!!!

Ljubezen se ne zmeni, če ji stori kdo kaj žalega!!!!!!!

Ta vrstica je Božji termometer ljubezni. Ali smo občutljivi, razdražljivi, maščevalni?? Ali vedno opazimo, ko nam kdo »stopi na žulj«? Če je odgovor pozitiven, pomeni, da NE hodimo v Božji ljubezni! Če hodimo v Božji ljubezni in smo polni Svetega Duha, ne opazimo ali pa se ne zmenimo za krivice, ki nam jih storijo drugi. Ali ste opazili, da človeška ljubezen sloni na čustvih. Človeška ljubezen išče napake pri drugem, da dobi »kost«, o kateri bo razpravljala z drugimi.

Izkušeni pastor je mnoga leta potoval in kamorkoli je prišel, so ga začeli spraševati: »Ali ste slišali za tistega in ali že veste, kaj se je zgodilo z onim...?« Pa je pastor vedno odgovarjal:«Zavračam vsako misel, ki bi si dovolila verjeti slabo o drugemu! O drugih verjamem le najboljše!« V večini primerov se je izkazalo, da je imel prav. Božja ljubezen je ta, ki verjame najboljše o vsakemu človeku.

POMEMBNO! Človeško meso je tisto, ki mnogokrat tega ne želi, ali pa ima drugačna občutenja. Vendar Sveto pismo pravi, 2. Korinčanom 5: 14 **Kristusova ljubezen nas stiska ...**

Torej, BOŽJA, KRISTUSOVA LJUBEZEN IMA KONTROLO NAD NAMI, NAS VODI, PREVLADUJE NAD NAMI. PRAV ZATO DOPUSTIMO, DA IMA BOŽJA, KRISTUSOVA LJUBEZEN TAKŠNO NADVLADO NAD NAMI, DA BOMO VERJELI NAJBOLJŠE O DRUGEM IN TAKO NE BOMO RAZDRAŽLJIVI, ZAMERLJIVI, OBČUTLJIVI!

Veliki moto današnjega sveta je prav tale: »ČE OBČUTIŠ, DA JE NEKAJ DOBREGA, PRIVLAČNEGA, POTEK TO STORI!« Tudi kristjani smo bombardirani z različnimi čustvi, ki hočejo imeti nadvlado nad nami. Marsikdaj se lahko čutimo dotolčene in si mislimo, da smo zelo slabi Božji otroci, ker nam po glavi rojijo vse te ideje in čustva, ki nikakor niso v skladu z Božjo Besedo!

PREBUDIMO SE!!!!!! Naučimo se, kaj res mora postati fokus naših življenj. Pomembno je, čemu se moramo upirati in kaj kultivirati!

Pregovori 18: 14 **Človekov duh prenaša telesno bolečino, a kdo bo vzdignil potrtega duha?**

Ljudje današnjega sveta (in žal tudi premnogi kristjani) predvsem skrbijo za pravilen razvoj svojega telesa. Koliko je samo zapisanega in povedanega o pravilni prehrani, telesni aktivnosti in podobnem. Za ta svet je prav tako zelo pomembno področje razvoj človeškega razuma. Koliko različnih ustanov obstaja, ki podpirajo izobraževanja. Nič narobe!

KAJ PA RAZVOJ DUHA?????????

Kaj pravi Sveto pismo? Pregovori 4: 20 **Sin moj, pazi na moje besede, nagni svoje uho k mojim izrekom. 21 Naj ti ne uidejo izpred oči, hrani jih v svojem srcu. 22 Kajti življenje so temu, ki jih najde, zdravje celemu njegovemu telesu. 23 Z vso skrbjo varuj svoje srce, kajti iz njega izvira življenje.**

Rimljanom 10: 10 **S srcem namreč verujemo, in tako smo deležni pravičnosti, z usti pa izpovedujemo vero, in tako smo deležni odrešenja.**

2. Korinčanom 4: 16 **Zato ne omagujemo. Nasprotno, čeprav naš zunanji človek razpada, se naš notranji iz dneva v dan obnavlja.**

Ko Sveto Pismo govori o SRCU, ne govori o naši mišici, ki črpa kri, temveč o notranjem človeku, ki bi se naj iz dneva v dan obnavljal in na katerega moramo z vso skrbjo verovati. Naš notranji človek je lahko šibak ali močan. Gospod pa želi, da se iz dneva v dan OBNAVLJA! Ko življenje poteka po ustaljenih smernicah, se nam nič groznega ne zgodi tudi, če naš notranji človek ni tako zelo močan. Vendar!! Ko pride do krizne situacije, lahko pomeni življenje ali smrt, če naš notranji človek ni močan. Lahko pridemo do obupa zaradi tega in onega, če naš duh ni dovolj hranjen.

2. Korinčanom 4: 8 **Od vseh strani pritiskajo na nas, pa nismo utesnjeni. Ne vidimo poti, pa jo še najdemo. 9 Pregarjajo nas, pa nismo zapuščeni. Ob tla nas mečejo, pa nismo uničeni.**

INDIKATORJI SLABEGA DUHA: DEPRESIJA, BREZ POGUMA, V STRAHU, BREZ VIZIJE, SLABA PRIČAKOVANJA ...

INDIKATORJI MOČNEGA DUHA: MIR, RADOST, UPANJE, VESELO PRIČAKOVANJE ...

Marko 11: 24 **Zato vam pravim: Za vse, kar molite in prosite, verjemite, da ste že prejeli in se vam bo zgodilo.**

Ko na podlagi Besede verjamemo, da smo odgovor za svoje zdravje, zakon, finance ... ŽE PREJELI, to vse spremeni. Naša pričakovanja so polna upanja in veselja! Gospoda ne premaknejo naše potrebe, temveč naša VERA! Vedno moramo biti v poziciji vere!

DUHA moramo HRANITI in VADITI (se ukvarjati z njim).

1. Timotej 4: 8 **Urjenje telesa namreč le malo koristi, prava pobožnost pa je koristna v vsem, ker obljublja življenje, sedanje in prihodnje.**

Naša duhovna prehrana je zelo pomembna! Potrebujemo:

1) BESEDE MILOSTI (Dejanja 20: 32 **Zdaj pa vas izročam Bogu in besedi njegove milosti.**)

2) BESEDE VERE (1. Timotej 4: 6 **To razlagaj bratom, pa boš dober služabnik Kristusa Jezusa, saj te hranijo besede vere in dobrega nauka, ki si mu sledil.**) Mnogi so v cerkvah 20, 30, 40 ...let, pa so še vedno na ravni duhovnih dojenčkov. Mnogokrat je kriva nepravilna prehrana!!! Bodimo zelo izbirčni,

kaj jemo duhovno. Ne pozabimo, da je naš razum vrata k našemu duhu! Božja Beseda pravi: Izaija 26: 3 Kdor ti je predan, mu ohranjaš mir, mir, ker zaupa vate.

Duhovno urjenje je zelo pomembno! Ne bodimo je poslušalci, ampak izvrševalci Božje Besede! Kako dolgo je že od tega, ko smo duhovno telovadili?? Lahko je govoriti in biti pameten, medtem ko ležimo na kavču in opazujemo športno tekmovanje. Lahko je kritizirati drugega brata ali sestro in ocenjevati napake. Ali smo pomislili, kako bi se obnesli mi sami, če bi se znašli v njegovih ali njenih »čevlji«?? Morda niti pol ne tako dobro kot oni...Kakšne stvari delujejo iz daljave precej lažje, kot so pa v resnici!! Božja Beseda nas opogumlja, naj bojujemo dober boj vere! (1. Timoteju 6: 12 **Bojuj dober boj vere, sezi po večnem življenju, v katero si bil poklican in si to lepo izpovedal pred mnogimi pričami.**)

Mnogi učitelji Besede dobro učijo, vendar ne dajejo sami dobrih zgledov s svojimi življenji. Tudi učitelji se morajo vaditi na duhovnem področju. Nič ne prihaja avtomatično! Še nekaj: naj bo naša duhovna telovadba vadba na vseh področjih. Ne imejmo razvitih le duhovnih »mišic rok«, medtem ko so »trebušne mišice« zapostavljene. Vera mora biti razvita na vseh področjih. Samo zato, ker kristjan veruje, da je Gospod resničen in močan in da je njegov Odrešenik, ne pomeni, da ima razvito vero tudi na področju ozdravljenja ...Če potrebujemo vero za ozdravljenje, se moramo krepiti z Besedo, ki nas hrani z obljubami ozdravljenja! **MORAMO SE VADITI!!!!**

Nekateri ljudje se počutijo kot žrtve okoliščin. Mislijo, da so se nekateri kar »rodili« z močno vero in da jim je nekako lažje dobiti odgovore. RESNICA pa je: Gospod je vsakemu dal potencial za razvoj. Ne izgovarjajmo se. Pljunimo v roke in razvijajmo to, kar smo od Gospoda dobili. Gospod daje več tistemu, ki ima, ne tistemu, ki svoj talent zakoplje. (Primer dveh kmetov, ki sta skrbela za kmetiji v času suše. Nagrajen je bil tisti, ki se je trudil, čeprav okoliščine niso bile obetavne). **NIKOLI NE SMEMO ODNEHATI! NI OKOLIŠČINE, KI JE BREZ UPANJA, KER SMO OTROCI NAJVIŠJEGA!!!** Vadimo se v pobožnosti!

VADBE:

HOJA V DUHU (Galačanom 5: 16 **Pravim torej: živite v Duhu in nikakor ne boste stregli poželenju mesa.**) Če omagamo v preizkušnji, je to jasen dokaz, da smo še precej slabotni v duhu.

(Matej 26: 41 **»Bedite in molíte, da ne pridete v skušnjava! Duh je sicer voljan, a meso je slabotno.«**) **BITI NAVDUŠEN, VOLJAN, ZAVZET, NE POMENI, IMETI MOČI!!! ŽELETI NI ENAKO Z BITI ZMOŽEN!!!** Peter ni bil v duhu, v notranjem človeku dovolj močan, zato je Jezusa zatajil. **ČUVAJMO SVOJE SRCE, NOTRANJEGA ČLOVEKA!!!PODREJAJMO SVOJE TELO, MESO, NJEGOVA POŽELENJA Z MOČNIM NOTRANJIM ČLOVEKOM, MOČNI V DUHU!!!**

SAD DUHA je opisan v Galačanom 5: 22 **Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba, 23 krotkost, samoovladanje. Zoper te stvarini postave. 24 Tisti, ki pripadajo Kristusu Jezusu, so križali svoje meso s strastmi in poželenji vred. 25 Če živimo po Duhu, tudi delajmo po Duhu. 26 Nikar ne iščimo prazne slave s tem, da drug drugega izzivamo in drug drugemu zavidamo.**

Križajmo svoje telo s poželenji vred in živimo in hodimo po Duhu!!!

DUHOVNI RAZVOJ POMENI RAZVOJ V SADU DUHA!!KAJ POTREBUJEMO ZA TA RAZVOJ? NAPOR. POTREBUJEMO RAZVOJ V LJUBEZNI;HRANITI SE S PRAVO HRANO IN DUHOVNO TELOVADBO!

PRAKTIČNI PRIMER:

Ali nam primanjkuje potrpežljivosti? Se prehitro razburimo? Ali vržemo »puško v koruzo«, če se kakšna stvar ne uredi dovolj hitro?

Za razvoj duhovnih mišic potrpežljivosti se moramo zavedati:

- 1) potrpežljivost je del nas, od kar smo bili na novo rojeni. (Rimljanom 5: 5 Upanje pa ne osramoti, ker je **Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu**, ki nam je bil dan. 1. Korinčanom 13: 4 Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje ...
- 2) naša duhovna mišica potrpežljivosti je morda še vedno zelo nerazvita, vendar jo imamo. Ko se dojenček rodi, so vse mišice prisotne že ob rojstvu. Za razvoj teh mišic pa je potrebna pravilna prehrana in telesna aktivnost. Enak princip velja tudi za duhovni razvoj! Ključnega pomena pa je, da se zavedamo, da npr. potrpežljivost ŽE imamo!!
- 3) Telovadba! Ne moremo se celovito razvijati, če samo poslušamo ali opazujemo druge, ki nam govorijo, kako je treba pravilno telovaditi. Tudi branje Biblije in drugih duhovnih knjig ne bo zajelo celotnega procesa krepitve duhovnih mišic. Govorimo seveda o krepitvi našega duha-duhovnega človeka, ki, če je močen, lahko vse prenese!
- 4) Ko ljudje začnejo govoriti stvari, ob katerih bi se drugače razburjali, se samo nasmehnimo in bodimo prijazni. Ko se znajdemo v prometni špici, ne trobimo, kot ostali in ne govorimo neprijaznih stvari o drugih. Kontrolirajmo se. Če tudi naša čustva poskakujejo gor in dol, jih ne sproščajmo navzven. Citirajmo si Božjo Besedo, ki pravi drugače.
- 5) Na začetku bodo naše duhovne mišice v bolečinah, kot so tudi telesne mišice, ko močno telovadimo. Vendar bo sčasoma vedno lažje.
- 6) Ne obsojajmo se, če pridejo mimo nas čustva, ki želijo reagirati na način, ki ni v skladu z navodili Božje Besede. Le ne pustimo, da bi se udomačila v nas. Razsojajmo se z Božjo Besedo in odreagirajmo drugače, kot bi odreagirali brez kontrole, ki nam jo ljubezen, ki je ŽE izlita v naših srcih, ponuja.
- 7) Nekateri mislijo, da so dvoličneži, če ne pokažejo tega, kar si mislijo. NI RES!!! Naše vodilo sta Božja Beseda in Sveti Duh! Naš notranji človek je ta, ki ga želimo razvijati. Karkoli ni v skladu z Božjo ljubeznijo, zavračamo in namenoma zatremo vsako misel in dejanje, ki ni v skladu s principi te ljubezni. To je naš resnični človek in to so naša resnična čustva, ki jim namenoma pustimo, da dominirajo v nas! Telo in telesna nagnjenja pa križamo tako, da jim ne pustimo nobene veljave! To je mogoče le tako, da krepimo svojega duha s pravilno dieto Božje Besede in pravilno duhovno telovadbo! Posledica je: SVOBODA!!!! Svobodni smo, da naredimo vse, kar Gospod želi od nas! Ko pride do situacije, kjer bi se prej razburjali, smo sedaj izurjeni in lahko mirno reagiramo in se celo čudimo, kako nas je vse to prej vznemirjalo...Takšen postopek velja za vsa področja!
VODILO: NE PUSTIMO, DA DOMINIRA NAŠE MESO, MESENO RAZMIŠLJANJE, PUSTIMO, DA DOMINIRA NAŠE SRCE-NOTRANJI ČLOVEK IN NE POZABIMO: Rimljanom 8: 6 **Toda meseno mišljenje je smrt, duhovno mišljenje pa življenje in mir. 7 Kajti meseno mišljenje je sovraštvo do Boga, ker se ne podreja Božji postavi in se podrejata tudi ne more. 8 Tisti, ki živijo po mesu, ne morejo biti všeč Bogu.**

**HOJA V DUHU POMENI: HOJA V LJUBEZNI!
KAJ JE FOKUS NAŠIH ŽIVLJENJ??? HOJA V LJUBEZNI!!!**

Galačanom 5: 16 **Pravim torej: živite v Duhu in nikakor ne boste stregli poželenju mesa.**

Velikokrat kristjani mislijo, da je hoja v Duhu nekaj mističnega, skrivnostnega. V resnici pa je hoja v Duhu nekaj čisto preprostega. Hoja v Duhu je hoja v sadu Duha. Hoja v Duhu je hoja v ljubezni. Pavel najprej našteje dejanja mesa, potem pa tudi sad Duha:

Galačanom 5: 18 **Toda če se daste voditi Duhu, niste pod postavo. 19 Sicer pa so dela mesa očitna. To so: nečistovanje, nečistost, razuzdanost, 20 malikovanje, čaranje, sovraštva, prepirljivost, ljubosumnost, jeze, častihlepnosti, razprtije, strankarstva, 21 nevoščljivosti, pijančevanja, žretja in kar je še takega. Glede tega vas vnaprej opozarjam, kakor sem vas že opozoril: tisti, ki počenjajo takšne stvari, ne bodo podedovali Božjega kraljestva. 22 Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba, 23 krotkost, samoobvladanje. Zoper te stvari ni postave. 24 Tisti, ki pripadajo Kristusu Jezusu, so križali svoje meso s strastmi in poželenji vred. 25 Če živimo po Duhu, tudi delajmo po Duhu.**

Pavel pravi: **živite v Duhu in nikakor ne boste stregli poželenju mesa.**

Kaj je hoja v Duhu? To je hoja v Sadu Duha: **Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba, 23 krotkost, samoobvladanje.**

HOJA V DUHU JE TOREJ HOJA V DEVET-DELNEM SADU NA NOVOROJENEGA ČLOVEŠKEGA DUHA!

LJUBEZEN BLIŽNJEMU NE PRIZADEVA HUDEGA

Rimljanom 13: 10 **Ljubezen bližnjemu ne prizadeva hudega; ljubezen je torej izpolnitev ali polnost, celotna vsebina postave.**

Hoja v ljubezni je edini pravi recept za uspeh v življenju. Hoja v ljubezni nas bo pripeljala na področje zmage v vsakem delu našega življenja. Prizadevajmo si delati to, kar nam naroča Biblija, in telovadimo v Božji ljubezni! Ne moremo rasti in uspevati v Gospodu, če se do drugih ljudi obnašamo neprimerno in v srcu do njih gojimo zamere. Dobro vprašanje, ki si ga moramo venomer zastavljati, je: » Kako bo to, kar želim povedati, imelo vpliv na to osebo? Ali bodo izrečene besede kakorkoli oškodovale to osebo?« Če bi nameravane besede kakorkoli prizadele to osebo, jih nikakor ne izrecimo!!! Ljubezen Božja namreč bližnjemu ne prizadeva hudega. Vsi smo pogrešili na tem področju. Opravičimo se Gospodu in tej osebi, če je potrebno, potem pa nadaljujmo s hojo v ljubezni.

Dober primer je zakonsko življenje med možem in ženo. Ko imata težave, bi se moral mož vprašati: «Kaj bi na mojem mestu storila Božja ljubezen?» Žena bi se morala enako vprašati: «Kaj bi storila Božja ljubezen, ko bi se s tem ali tem soočila?»

Govorimo o Božji ljubezni. Človeška ljubezen je nestanovitna, omahljiva. Ne moremo hoditi v človeški ljubezni in biti hkrati uspešen kristjan! Človeška ljubezen je le čisto malo več od fizične atrakcije. Neka žena je nekoč potožila izkušenemu pastору: «Zdi se mi, da ne ljubim več svojega moža. Saj je dober človek in do mene je prijazen, vendar ga nekako ne ljubim več.» Pastorjev nasvet je bil: «Dovoli, da v tebi prevzame vodstvo Božja ljubezen.»

Ta žena je potrebovala obnovo svojega uma, kar se tiče Božje ljubezni. Potrebno je vedeti, kakšna je Božja ljubezen in kako jo je treba razvijati, da lahko raste in se razvija. Božja ljubezen bo namreč rešila vsak problem, ki se prikaže na površju. Zakaj? Božja ljubezen vztraja v vsaki okoliščini! Božji otrok lahko ljubi, kakor ljubi Bog. Če bomo poslušali in slišali, kaj uči Sveto Pismo, in si postavili Božjo ljubezen kot FOKUS našega življenja in jo razvijali v svoji notranjosti, bomo uspevali na vsakem področju našega življenja. Možje in žene morajo dopustiti, da Božja ljubezen dominira v njih in ne le človeška, telesna ljubezen. Človeška, telesna ljubezen je tako plitka, površna, kratkotrajna. Lahko se

čez noč spremeni v sovraštvo. Tega Božja ljubezen ne pozna! Kakšno prednost imamo kristjani?? Mož ali žena lahko ljubi svojega zakonca s človeško ljubeznijo, vendar lahko k temu doda še Božjo ljubezen. Ta pa nikoli ne išče svojega, temveč se zavzema za dobrobit svojega zakonca. Mož ali žena, ki živi takšno življenje, okuša nebo že na tej zemlji v svojem zakonu.

Naj bo naslednje izpoved naših src:

Božja ljubezen je bila izlita po Svetem Duhu v moje srce. Prizadeval-a si bom, da bo ta ljubezen imela nadvlado, dominanten položaj v mojem življenju. V svojem srcu posedujem naravo Božje ljubezni, to je v duhu mojega notranjega človeka.

Prav zato ne bom dopustil-a, da bo človeški način razmišljanja dominiral v moji glavi. Zavračam vsako meseno nadvlado. Hodil-a bom v Duhu, ko bom hodila v Božji ljubezni. Sem ljubeča oseba in ne sovražna. Vadila se bom v razvijanju sadu ljubezni, da bo ta ljubezen lahko rastla in se razvijala. Eden izmed načinov vaje hoje v Božji ljubezni je, da ne bom razmišljal-a o tem, če me je kdo s čem prizadel. Vadila se bom tudi v razmišljanju, ki se fokusira na to, da verjame vse najboljše o človeku. Takšna ljubezen se bo razvijala in bo na blagoslov še mnogim. Vsa slava bo tako pripadala Gospodu!

BOŽJA LJUBEZEN: DOKAZ NOVEGA ROJSTVA

Mnogi ljudje menijo, da je dokaz njihove rešitve priključitev v članstvo neke cerkvene organizacije. Drugi spet menijo, da jih bo v nebo pripeljala neka določena formula pri vodnem krstu. Kaj pa pravi Biblija?

Rimljanom 10: **9 Kajti če boš s svojimi usti priznal, da je Jezus Gospod, in boš v svojem srcu veroval, da ga je Bog obudil od mrtvih, boš rešen. 10 S srcem namreč verujemo, in tako smo deležni pravičnosti, z usti pa izpovedujemo vero, in tako smo deležni odrešenja.**

1. Janez 3: 14 **Mi vemo, da smo prešli iz smrti v življenje, ker brate ljubimo. Kdor ne ljubi, ostaja v smrti.** Janez tukaj govori o duhovni smrti in večnem življenju.

Ob novem rojstvu smo ponovno rojeni po Božjem Duhu in takrat se Božja ljubezen nastani v naša srca. Ko se duhovno rodimo, postanemo deležniki Božjega življenja in Božje ljubezni, ki je dana v našega duha in dobimo večno življenje. Biblija trdi, da če ne ljubimo brate, še vedno ostajamo v duhovni smrti. Duhovna smrt pa je tisto stanje, v katerem smo se nahajali, ko je bil Satan še naš duhovni oče. Rimljanom 5: 17 **Kajti če je smrt zaradi enega prestopka zakraljevala po enem, bodo tisti, ki prejemajo obilje milosti in daru pravičnosti, toliko bolj kraljevali v življenju po enem, Jezusu Kristusu. 18 Kakor se je torej po prestopku enega človeka zgrnila obsodba na vse ljudi, tako tudi zaradi pravičnega dejanja enega prihaja na vse ljudi opravičenje, ki daje življenje. 19 Kakor so namreč zaradi neposlušnosti enega človeka mnogi postali grešniki, tako bodo tudi zaradi poslušnosti enega mnogi postali pravični. 20 Postava pa je nastopila zato, da bi se prestopki pomnožili. Toda kjer se je pomnožil greh, se je še veliko bolj pomnožila milost, 21 da bi prav tako, kakor je greh kraljeval s smrtjo, po našem Gospodu Jezusu Kristusu milost kraljevala s pravičnostjo za večno življenje.**

Božja ljubezen, izlita po Svetem Duhu v naša srca, je dokaz ali priča, da smo bili prestavljeni iz Satanovega kraljestva teme v Božje kraljestvo luči. Kološanom 1: **12 zahvaljevali Očetu, ki vas je usposobil za delež svetih v luči. 13 On nas je namreč iztrgal iz oblasti teme in nas prestavil v kraljestvo svojega ljubljenega Sina ...**

Ko smo bili na novo rojeni, smo prešli iz duhovne smrti v duhovno življenje. Prav zaradi tega nam ni treba moliti in se postiti, da bi dobili Božjo ljubezen, ki ljubi svoje brate. Ta ljubezen je že izlita po Svetem Duhu v srca, ki so bila na novo rojena. Če te ljubezni nimamo izlite v svoja srca, potem preprosto nismo rešeni. 1. Janez 3:... **Kdor ne ljubi, ostaja v smrti.**

Marsikdaj se dogaja, da ko vernik reče, da brata ne ljubi, gleda in išče Božjo ljubezen v mesu. Božja ljubezen pa ni izlita v naše meso (pet čutil). Moramo pogledati v svoje srce (duh notranjega človeka) in potem aktivirati Božjo ljubezen v delovanje!

2. Korinčanom 5: 17 **Če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev. Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo.** 1. Korinčanom 9: 27 **Nasprotno, trdo ravnam s svojim telesom in ga usužnjujem, da ne bi bil sam zavržen, ko oznanjam drugim.** Ne pozabimo, da se je z novim rojstvom prerodil naš duh (naš notranji človek), ne pa tudi naš zunanji človek (um in telo). Zaradi tega moramo usužnjevat zunanjega človeka in vsako željo mesa in duše (volja, razum, čustva) podrežati na novo rojenemu duhu! 2. Korinčanom 4:16 **Zato ne omagujemo. Nasprotno, čeprav naš zunanji človek razpada, se naš notranji iz dneva v dan obnavlja.**

Rimljanom 12: 1 **Ker je torej Bog tako usmiljen, vas rotim, bratje: darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev; to je vaše smiselno, duhovno.bogoslužje.** 2 **In nikar se ne prilagajajte temu svetu, ampak se tako preobražajte z obnovo svojega uma, da boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je Božja volja ...dobro, njemu všečno in popolno.**

Nekateri so na primer nagnjeni k opravljanju drugih ljudi. Ne zavedajo se, da s takšnim počtetjem omogočajo svojemu mesu nadvlado. Verniki, ki pustijo svojemu mesu (zunanjemu človeka), da vlada, se imenujejo meseni verniki. Zato je zelo nujno, da pustimo, da nas Božja ljubezen stiska (2. Korinčanom 5: 14 Kristusova ljubezen nas stiska,), drugi prevodi pravijo, da nas Božja ljubezen zadržuje, ovira, sili, zapira za meso, tako da lahko prerastemo fazo mesenih duhovnih dojenčkov in postanemo zreli, duhovni verniki, ki hodijo v luči Božje Besede. To je hoja v luči nove zapovedi ljubezni. Ta nas vedno popelje v zmago, ker nikoli ne pusti na cedilu, se nikoli ne ponesreči, temveč vedno uspe! Božja ljubezen je vedno zmagovita!!!

Včasih se zgodi, da je potreben čas in duhovna rast, da se naučimo, kako lahko Božja ljubezen deluje skozi nas. Duhovno ne zrastemo kar čez noč. Ne moremo si natakniti odraslo glavo na telo dojenčka in tako je včasih potreben časovni interval, da dozorimo v ljubezni.

Naučiti se moramo obleči Kristusa tudi na zunanjega človeka (Rimljanom 13: 14 **Pač pa si oblecite Gospoda Jezusa Kristusa in ne skrbite za meso, da bi stregli njegovim poželenjem.**) in zrasti v ljubezni.

Kam bi šli iskat resnično duhovnega človeka? Morda v cerkev? Niti ne, čeprav duhovni ljudje hodijo tja. Obiskati bi ga (jo) morali na svojem domu. Tam bi resnično videli, kako živi. Če še nismo dozoreli v ljubezni, nikar ne postanimo malodušni. Bodimo odkriti. Poskrbimo za rast v sadu ljubezni. Ko se vadimo hoje v ljubezni s tem, da se družimo z Gospodom, ne bo preteklo mnogo časa, ko se bo videla rast v Božji ljubezni! Ne pozabimo pa, da je zelo, zelo pomembno, ker vera lahko deluje le po aktivirani Božji ljubezni. Brez vere se je nemogoče bližati Bogu in tudi nemogoče živeti v kraljestvu Božjih obljub. Marsikdaj nastopi težava, ker ljudje zamenjajo navadno človeško ljubezen za Božjo ljubezen. To je tako, kot da bi imeli jazz orkester, zvočni sistem (mikrofone ..), vendar brez elektrike. Brez elektrike zvočni sistem nikakor ne bi mogel delovati. Zdaj pa orkester, zvočni sistem in elektriko zamenjajmo za vero, razglašanje obljub-Božjo Besedo(dediščino, ki nam pripada kot Božjim otrokom) in hojo v Božji ljubezni. Če hoje v Božji ljubezni ni, vera in njena izpoved NE moreta delovati!!! Ali se tega sploh v resnici zavedamo???

PRIMERI IZ ŽIVLJENJA:

Neka mati je po bogoslužju prišla k starejšemu, modremu pastору in ga prosila za molitev. Povedala mu je, da je vdova in da ima petnajst let starega sina. Sin ni odraščal v cerkvi, saj je sama postala kristjanka šele pred tremi leti. Sina je opisala kot zelo divjega in nemogočega. Zunaj naj bi se potikal vsak večer in prihajal domov šele okoli tretje ali četrte ure zjutraj. Sama pa leži v postelji in čaka na telefonski klic, ki naj bi jo obvestil o sinovi aretaciji zaradi prekupčevanja z mamili ali česa podobnega. Ta mati je želela, da bi se pastor obvezal, da bo vsak dan molil za njenega sina. Tega ji pastor nikakor ni hotel obljubiti. Bila je presenečena. Rekel ji je, da njegove molitve ne bi mogle storiti nič dobrega za njenega sina, ker sama »rešuje« ta problem le s obsojanjem, skrbjo, s tem, da svojega sina vedno znova posiljuje z religijo in Jezusom. Mati je bila presenečena, kako ta pastor vse to ve. Natanko to je res počela. Povedal ji je, da je zaradi tega svojega početja sin tudi zašel v te vode. Sedaj jo je pastor prosil, naj mu ona nekaj obljubi. Od tega dne dalje naj sinu ne omeni Jezusa niti z eno samo besedo. Ravno tako naj mu tudi ne stoji za vratom in naj ga ne opominja za vsako stvar. Naj mu ne prigovarja, da bi šel z njo v cerkev. Hodi naj le v Božji ljubezni. Ko je noč in se sin zopet potika zunaj, naj reče: »Gospod, svojega sina sedaj obdajam z vero in ljubeznijo.«

Vidite, vera ne more delovati brez ljubezni. Ta mati je preprečila delovanje svoji veri, ker ni hodila v Božji ljubezni do svojega sina. O njem se je le negativno izražala, nič pozitivnega ni bilo na njenem jeziku, kar bi izražalo Božjo ljubezen. Od sedaj dalje pa bi naj ta mati govorila takole: »Svojega sina obdajam z vero in ljubeznijo. Ne verjamem, da bo pristal v ječi. Verjamem, da bo služil Gospodu.« Ob pastorjevem nasvetu se je zamislila in iskreno dejala, da ni povsem prepričana, če tem besedam, katere naj bi v molitvi izgovarjala, sploh verjame. Pastor ji je svetoval, naj začne verjeti. Naj jih po veri izgovarja in kasneje bodo postale tudi del njenega globokega prepričanja. Del njene težave je bil tudi v tem, da nikoli ni postavila svoje vere v akcijo. Za molitev je prosila pastora, namesto da bi se zadeve lotila sama.

Po približno petnajstih mesecih je pastor znova obiskal to cerkev. Po bogoslužju je ta mati spet stopila do njega in vprašala: »Ali se me spomnite?« Pastor se je ni spomnil. Osvežila mu je spomin na njun dialog pred petnajstimi meseci. Videti je bila mlajša, lepša, z eno besedo - drugačna. Povedala je sledeče: »Tistega dne sem šla domov in čeprav je bilo zelo težko, sem upoštevala vsa vaša navodila. Po šestih mesecih hoje v Božji ljubezni je sin znova prišel domov okoli četrte ure zjutraj s sobote na nedeljo. Vstala sem zjutraj in mu kot po navadi pripravila zajtrk, preden sem šla v cerkev. Sin je vstal in kot običajno pojedel zajtrk z mano, potem pa nepričakovano izjavil: Mama, danes bi želel iti s tabo v cerkev. V svoji notranjosti sem poskakovala, na zunaj pa sem mu rekla: Sin, prišel si pozno in potrebuješ počitek, ker je jutri šola. Ali si prepričan, da želiš iti z mano v cerkev?? Sin je odvrnil, da želi. Delala sem se, kot da mi je vseeno, če gre ali ne, vendar je šel. Prihodnji teden se je stvar še enkrat ponovila. Čeprav je prišel domov ob štirih zjutraj, je želel iti z mano v cerkev. To nedeljo ni šel v cerkev samo zjutraj, temveč tudi zvečer. Ko je bil izrečen poziv, če se hoče kdo predati Gospodu in Ga sprejeti za Odrašenika, se je moj sin odzval. Vidite, preden je postal Božji otrok, je bil Satanu predan 100%, sedaj pa je predan Gospodu 120% in verjamem, da bo postal še pridigar. Tako sem vesela in hvaležna za stvari, katere ste me naučili. Sedaj imam doma čisto novega sina, in veste kaj še? Ta sin ima čisto novo mamo! Sedaj se sploh ne vdajam več skrbi. Naučila sem se, kako moliti v veri in hoditi v ljubezni! Včasih kar verjeti ne morem, da sem to jaz, ker sedaj razmišljam tako drugače.«

POMEMBNO!!!!

Božji otroci se morajo naučiti, kako predati Božjemu življenju in Božji ljubezni nadvlado v svojih življenjih. Prav to je razlog, da moramo nekaj storiti s svoj razumom in telesom, ker Božja ljubezen po Svetem Duhu NI bila izlita v naš razum in telo. Če ne storim nekaj s svojo meseno naravo, bo prav to ovira, ki nam bo preprečila hojo v ljubezni. Odgovor in rešitev najdemo v Božji Besedi: Rimljanom 12: 1 Ker je torej Bog tako usmiljen, vas rotim, bratje: darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev; to je vaše smiselno duhovno.bogoslužje. 2 In nikar se ne prilagajajte temu svetu, ampak se

tako preobražajte z obnovo svojega uma, da boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je Božja volja ...dobro, njemu vsečno in popolno.

Vidite, namesto, da bi sprejeli kristjani svojo odgovornost, želimo, da bi Bog postoril vse, kar se tiče našega duhovnega razvoja. Mi pričakujemo, da bi nam On moral dati vsega, kar nam je ŽE dal, in to še v večji meri, namesto, da bi spoznali svojo odgovornost v razvoju Božje ljubezni, ki je ŽE bila izlita po Svetem Duhu v naša srca. Mnogi se lahko poistovetijo s primerom moža, ki je dobil le en talent in ga zakopal. Namesto, da bi talent uporabljal, ga razvijal, ga je le zakopal. V Božji Besedi moramo najti vse, kar nam ona sporoča glede Božje ljubezni in temu primerno obnavljati svoj um. Nato pa sledi vadba, vadba in še enkrat: vadba tega, kar nam je Bog že dal. Ko smo nasičeni z Božjo Besedo, smo nasičeni tudi z Božjo ljubeznijo. **BOŽJA LJUBEZEN SI VEDNO ZNOVA POSTAVLJA SLEDEČE VPRAŠANJE: »KAKŠNE POSLEDICE BO TO, KAR NAMERAVAM STORITI, ALI TO, KAR NAMERAVAM REČI, IMELO NA TO DOTIČNO OSEBO?«**

Gospod pričakuje od nas, da MI hodimo v Božji ljubezni TUDI, ko drugi do nas NE hodijo v Božji ljubezni!!!!

PRIMER:Gospod je spregovoril nekemu izkušenemu, modremu pastorju, da je Božja volja zanj, da postane pastor določeni cerkvi v nekem mestu. Verniki v tej cerkvi so si zelo želeli, da bi prav ta pastor postal njihov pastor. Prejšnji pastor pa je imel drugačne načrte. Želel je, da bi to službo od njega nasledil ali prevzel njegov bratranec. Začel je s pritiski nad člani te cerkve, da bi prišel do želenih rezultatov. Bivšemu pastorju je njegov načrt uspeval. Uspel je razdeliti mnenje cerkvenih članov. Če bi novi pastor želel, bi lahko razdelil cerkev na pol. Pol bi šlo za njim, pol bi pa šlo za bratranecem bivšega pastorja. Tega pa nikakor ni želel! Zakaj? **BOŽJA LJUBEZEN NI NIKOLI RAZDELILA CERKVE!!** Poslušal je Božjo ljubezen v njemu in Svetega Duha, ki mu je rekel: »Kar pojdi svojo pot in ne razdeli cerkve.« Čeprav je vedel, da je bila Božja volja, da prevzame službo pastorja te cerkve, se je umaknil in zapustil to mesto. Gospod mu je rekel: »Verni v tej cerkvi bodo trpeli škodo, ker niso v Moji volji, za tebe bom pa poskrbel, ker si delal vse v Moji ljubezni.« Preden se je izteklo to leto, je Gospod vse tako preskrbel, da je postal pastor te cerkve brez, da bi mignil s prstom. Marsikdaj se zgodi, da ko Gospod naznani Svojo voljo človeku, da ta potem teče k ljudem in poskuša z njihovo pomočjo urediti, da stvar steče. V procesu pa preneha hoditi v Božji ljubezni in tako zablokira vse Božje blagoslove, ker ni v poziciji, da bi jih lahko sprejel. Gospod nas želi blagosloviti, vendar tega ne more storiti, če ne hodimo skladno z Njegovim načrtom. Božji načrt pa je hoja v Božji ljubezni do svojih bližnjih.

Ena izmed karakteristik Božje ljubezni je, da **ODPUŠČA**: Ljubezen in odpuščanje si podajata roki. Efežanom 4: **32 Bodite drug do drugega dobrosrčni in usmiljeni ter drug drugemu odpuščajte, kakor je tudi vam Bog milostno odpustil v Kristusu.** Ena pomembna zadeva glede Božje ljubezni je: **KO GOSPOD ODPUSTI, ON TUDI POZABI!!!** Izaija 43: 25 **Jaz sem, jaz sem tisti, ki izbrisujem tvoje prestopke zaradi sebe in se ne spominjam tvojih grehov.** Če Gospod oprostí na takšen način, potem dajmo tudi mi, saj smo Njegovi otroci! Ko tako živimo, si lahko samozavestno lastimo zmage na vseh področjih našega življenja. Kakor so tudi Izraelci, ko so prišli v Obljubljeno deželo, ki jim jo je Bog dal, da si jo vzamejo v last. Zgodilo se bo, da nam bo Satan položil sliko v naše misli o določenih pripetljajih med nami in bratom ali sestro. Vendar!!! Ni se nam treba ukvarjati s temi mislimi. Če smo mi bili krivi in smo se pokesali in priznali Bogu in prosili odpuščanje brata ali sestro, potem nam je Bog to ne samo odpustil, temveč je na to tudi pozabil! Če pa se nam je zgodila krivica in je bil kriv brat ali sestra, se samo nasmejmo Satanu v obraz in mu povejmo: »Satan, to se je sicer res zgodilo, vendar je to samo slika preteklih dogodkov. Temu bratu ali sestri sem odpustil-a in kar se mene tiče, to več ne obstaja! Če pravimo, da smo odpustili, pa v sebi še vedno nosimo zamero, nismo odpustili!

PRIMER: K novo prispelemu pastorju je pristopila sestra in začela pogovor s tem, da mu je želela povedati, kaj ji je storila neka druga sestra in kako jo je grdo obravnavala. Ko jo je pastor vprašal kdaj se je to zgodilo, je pričakoval, da se je to zgodilo prejšnji teden. Sestra pa je začela pri sebi šteti: ena,

dve, tri, štiri,...Pastor je spet pričakoval-morda pred osmimi dnevi, na kar je sestra ustrelila: »Prihodnji četrtek bo osem let, kar se je to zgodilo!« Nato je sestra še dodala: »Nikar me ne razumite napačno, jaz sem dotični sestri odpustila, vendar nikdar ne bom pozabila kako me je ta »hudič« obravnaval!« Pastor pa ji je odgovoril:« Sestra, vi ste velika lažnivka! Nikoli niste odpustila tej dotični sestri! Če bi ji odpustila, bi na to tudi pozabila in mi te zgodbe nikoli ne bi pripovedovala.! Ne pozabimo, kaj je Gospod Jezus povedal v Marku 11: **25 In kadar vstanete k molitvi, odpustite, če imate kaj proti komu, da vam tudi vaš Oče, ki je v nebesih, odpusti vaše prestopke.**«

PRIMER: Neka žena je postavila pastору podobno vprašanje: »V tej cerkvi ni družine, ki bi izkazovala večjo zvestobo cerkvi, kakor je to prav moja družina. Vendar se ne spomnim, da bi kdorkoli izmed članov moje družine bil ozdravljen, ko je zbolel. Družina mojega moža pa ni niti približno tako redna v obiskovanju cerkvenih bogoslužij, vendar, oni vedno iz nova prejmejo ozdravitev, ko to potrebujejo. Zakaj je temu tako?« Na takšno vprašanje pastor ne more kar tako odgovoriti, če ne dobi specifičnih odgovorov od Gospoda za vsakega posameznika posebej. Tu ne gre posploševati. Vendar! Če je nekdo prejemnik Božjih dobrot in Božjih rezultatov skozi dalj časa in to ozdravljenje je, potem je to sigurno posledica, ker takšna oseba ali osebe hodijo skladno z Božjo Besedo. Brez, da bi pastor poznal moževo družino, je zaključil, da njegova družina mora sigurno operirati z dvema Božjima značilnostma: Prvič, hitri so v kesanju in odpuščanju, ter drugič: hitri so v verovanju tega, kar reče Gospod. Žena je v začudenju pritrdila in se spraševala, kako je lahko mogel pastor to vedeti. Moževa družina živi na podeželju in ne more čisto redno obiskovati cerkev. Ko pridejo v cerkev, so iskreni in se opravičijo, če so kaj zagrešili. Tudi, ko stvar ni čisto jasna, prevzamejo krivico nase in tudi vso odgovornost in prosijo odpuščanja druge osebe. To storijo srčno in iskreno. Medtem, ko njena družina odpusti le s časoma, ker že mora, vendar zavlačuje največ, kar se da. Tudi, ko gre za vero, je njena družina zelo počasna. **LJUDJE, KI SO POČASNI V KESANJU, POČASNI V ODPUŠČANJU, NIKAKOR NE MOREJO POSTATI DELEŽNIKI BOŽJEGA NAJBOLJŠEGA, KER JE VERA STVAR SRCA! ČEPRAV SO BOŽJI BLAGOSLOVI ŽE V NAPREJ PRIPRAVLJENI ZA NAS SKOZI JEZUSA KRISTUSA, JE NEMOGOČE, DA JIH PO VERI SPREJMEMO, ČE V NAŠEM SRCU VLADA ZAMERA IN NEODPUŠČANJE! BOŽJE OBLJUBE SO PO VEČINI POGOJNE. TE POGOJE IN STANDARDE JE TREBA DOSEČI, ČE ŽELIMO UŽIVATI ŽIVLJENJE, KI NAM GA JE PRIBORIL KRISTUS!** Odpuščanje je že eden izmed standardov. Kako nam bo odpustil naš Oče Nebeški, če mi ne odpustimo svojemu bratu ali sestri?

POMISLITE DOBRO!!! TREBA JE ODPUSTITI TUDI SAMEMU SEBI!!! Poglejmo si primer Savla-Pavla. Vsi vemo, kako je preganjal Cerkev, kako je mučil in dal ubijati vernike. Ali ni osupljivo, ko beremo sledeče vrstice:

2. Korinčanom 7: **2 ...Nikomur nismo storili krivice, nikogar nismo pokvarili, nikogar nismo prevarali.** Kako je to mogoče?? Odgovor najdemo v Filipljanom 3:... **Eno pa: pozabljam, kar je za menoj, in se iztegujem proti temu, kar je pred menoj, 14 ter tečem proti cilju po nagrado, h kateri nas od zgoraj kliče Bog v Kristusu Jezusu.**

Pa vedno ne gre le za grehe, ki smo jih storili, vendar tudi za greh, ko bi lahko nekaj dobrega storili, pa tega nismo naredili! Jakob 4: **7 Kdor torej zna delati dobro, pa ne dela, ima greh.**

Ko se vadimo v Božji ljubezni, prinese to rezultate, prinese pa tudi nagrade in to ne samo v prihodnjem življenju, ampak tudi v tem življenju na zemlji.

ZAKAJ HODITI V BOŽJI LJUBEZNI

Božja Beseda nas hrabri, naj si prizadevamo za Božjo ljubezen, naj bo to fokus naših življenj. Sigurno obstaja razlog, zakaj Gospod tako zelo želi, da postane hoja v ljubezni prioriteta naših življenj. Vsak korak izven te ljubezni je GREH. Kadarkoli se nam to zgodi, bodimo hitri v kesanju in začnimo spet hoditi v ljubezni in poslušnosti. Božja ljubezen je ta, ki poskrbi za blagostanje človeka v duhu, duši in telesu.

Poglejmo, kaj pravi Pismo o prednostih in blagoslovih, ki nas čakajo, če hodimo v Božji ljubezni.

1. Timotej 4: 8 **Urjenje telesa namreč le malo koristi, prava pobožnost (hoja v ljubezni) pa je koristna v vsem, ker obljublja življenje, sedanje in prihodnje.**

Prava pobožnost pomeni hojo v ljubezni. Vidimo, da to obljublja sedanje in prihodnje življenje.

1. Peter 3: 8 **Končno, bodite vsi složni, sočutni, ljubite brate, bodite usmiljeni in ponižni. 9 Ne vračajte hudega za húdo in ne sramotite tistega, ki vas sramoti. Nasprotno, blagoslavlajte, ker ste bili poklicani v to, da bi bili deležni blagoslova.**

1. Peter 3: 10 **Kajti kdor hoče ljubiti življenje in videti dobre dni, naj zadržuje svoj jezik od zla in ustnice od zvijačnega govorjenja. 11 Ogiblji se zla in delaj dobro, išči mir in hodi za njim.**

Psalm 34: 12 **Pridite, sinovi, poslušajte me, strahu GOSPODOVEGA vas bom učil.**

13 Kdo je mož, ki ima veselje nad življenjem, ki ljubi dneve, da bi videl dobro? 14 Zadržuj svoj jezik od zla, svoje ustnice od zvijačnega govorjenja. 15 Ogiblji se zla in delaj dobro, išči mir in se zanj zavzemaj.

Kdo si želi hoditi v božanskem zdravju, živeti dolgo in srečno življenje? Potem se moramo natančno držati navodil iz Svetega Pisma!

Če si dopustimo, da v nas biva neodpuščanje in sovraštvo do druge osebe, je to še mnogo huje, kot če bi pili strup ali se dotikali strupene kače, ki komaj čaka, da piči. **Zato bodimo pozorni, da ne kritiziramo in ne obrekujemo drugih. Če hočemo živeti zdrava življenja v zdravih telesih, pazimo na to, da živimo v ljubezni in zadržujemo svoj jezik, da ne govori pogubnih reči!**

PRIMER: Neki pridigar je zašel v težave in moral je zapustiti svojo cerkev. Izkušeni pastor je nekoga vprašal: »Kaj pa je storil?« Natančno so mu razložili. Vse, kar je pastor odvrnil, je bilo:«Človek z zdravim razumom tega ne bi nikoli storil.« Po navadi je ta pastor vselej hodil v božanskem zdravju (ni bil bolan že več kot štirideset let). Tokrat pa se je začel slabo počutiti. Nikakor ni mogel zaspati. Verjel je v ozdravljenje, citiral pravilne citate, vendar se ni nič spremenilo. Spomnil se je recepta, ki temelji na Božjih principih: **ČE MOLITE, PA NE DOBITE REZULTATOV SVOJIH MOLITEV, SE ZAČNITE SPREMINJATI. ZAKAJ? SPREMEMBA SE MORA ZGODITI V VAS, PREDEN LAHKO PRIDE ODGOVOR. BOG SE NIKOLI NE SPREMINJA, SPREMENITI SE MORATI VI!**

Končno je pastor vprašal Gospoda, kaj je narobe. Gospod ga je spomnil, kaj je rekel o obsojenem pastorju. Pastor je odvrnil, da je rekel samo (:«Človek z zdravim razumom tega nikoli ne bi storil.») Gospod ga je vprašal:«Ali ti morda veš, pod kakšnim pritiskom se je znašel ta človek? Ali poznaš okoliščine njegove situacije? Če bi se sam znašel v teh okoliščinah, obstaja velika možnost, da se ne bi niti tako dobro odrezal, kot se je ta obsojeni pastor! Ta človek je MOJ služabnik. In jaz ga lahko spet postavim, da bo stal!« (Rimljanom 14: **4 Kdo si ti, da sodiš tujega služabnika? Naj stoji ali pade, to je stvar njegovega gospodarja. Vendar pa bo stal, saj je Gospod dovolj močan, da ga postavi.**) Izkušeni pastor je prosil Gospoda, da mu oprost, ker je dal takšno nepremišljeno izjavo o obsojenem pastorju. Ko se je skesal, je v njegovo telo spet prišlo zdravje in dobro počutje.

PRINCIP: Ne smemo kritizirati in soditi drugih, ker ne poznamo celotnih okoliščin in pritiskov, pod katerimi so se znašli. Držimo svoja usta zaprta!

Matej 7: 1 »**Ne sodite, da ne boste sojeni! 2 S kakršno sodbo namreč sodite, s takšno boste sojeni, in s kakršno mero merite, s takšno se vam bo merilo. 3 Kaj vendar gledaš iver v očesu svojega brata, bruna v svojem očesu pa ne opaziš? 4 Ali kako moreš reči svojemu bratu: ›Pústi, da vzamem iver iz tvojega očesa,« če imaš sam bruno v očesu? 5 Hinavec, odstrani najprej bruno iz svojega očesa in potem boš razločno videl odstraniti iver iz očesa svojega brata.**«

Ko nas nekdo vpraša:«Kaj praviš na to, kar se je zgodilo temu in temu?» Recimo: »Nimam komentarja.« *S tem, ko upihnem svečko drugemu, nikakor bolj ne razsvetlim svoje.*

Opazajmo rajši pozitivne stvari pri drugih in te proslavljajmo in povečujmo.

Efežanom 4: 32 **Bodite drug do drugega dobrosrčni in usmiljeni ter drug drugemu odpuščajte, kakor je tudi vam Bog milostno odpustil v Kristusu.**

Efežanom 5: 1 **Posnemajte torej Boga, saj ste njegovi ljubljene otroci, 2 in živite v ljubezni, kakor je tudi Kristus vzljudil nas in je daroval sam sebe za nas kot blago dišečo daritev in žrtev Bogu.**

Ne smemo pozabiti, da je druga plat Božje ljubezni tudi, da je stroga. Človeška ljubezen se lahko spremeni v sovraštvo ali pa je nežna in popustljiva takrat, ko bi morala biti stroga. Božja ljubezen je tudi stroga. Jezus, Božji Sin, nam je vedno vzor in kaže pravi Božji karakter. Se spomnite, ko je vzel v roke bič in pregal vse prodajalce v Božjem templju? Starši morajo biti do svojih otrok tudi strogi. Govorimo o strogosti, ki je v ljubezni. Otroke moramo vzgajati zato, ker jih ljubimo in vemo, da je to dobro zanje.

Pregovori 13: 24 **Kdor prizanaša šibi, sovraži svojega sina, kdor pa ga ljubi, ga zgodaj vzgaja.** Včasih mora ljubezen pokazati stran strogosti, neustrašnosti in ne popustljivosti, ko ve, da ima prav.

MOJA ODLOČITEV IN IZPOVED:

HODILA BOM V BOŽJI LJUBEZNI. NE BOM KRITIZIRALA IN OGOVARJALA DRUGIH, KER BOŽJA LJUBEZEN BLIŽNJEMU NE STORI NIČ SLABEGA.

KO TAKO HODIM V BOŽJI LJUBEZNI, LAHKO S POPOLNIM ZAUPANJEM PRIČAKUJEM IN PRIKLIČEM BOŽJE BLAGOSLOVE V SVOJE ŽIVLJENJE IN ŽIVIM Z NAJBOLJŠIM, KAR JE ZAME PRIPRAVIL MOJ GOSPOD.

ŽIVELA BOM ŽIVLJENJE, KI JE MILOSTNO IN SOČUTNO DO DRUGIH IN POLNO ODPUŠČANJA; ŽELA BOM BOŽJE BLAGOSLOVE.

SVOJ JEZIK BOM VAROVALA Z VSO SKRBJO, DA NE BOM GOVORILA SLABIH, ZLIH STVARI IN TEŽILA BOM ZA MIR Z VSAKIM ČLOVEKOM

HVALA TI, MOJ OČE, KER MI BOŠ POMAGAL, KO SEM BOM TRUDILA RASTI IN RAZVIJATI SVOJ SAD LJUBEZNI, KI SI GA IZLIL V MOJE SRCE PO SVOJEM SVETEM DUHU!